

И человѣкъ не е още благодаренъ; намира още чи има изгубено времѧ въ движенія—та кои—то треба да даде на механизмъ—тъ на електрическія—тъ телеграфъ, измыслюва сѣки день нови средства за да улѣсни дѣло—то. Неще ся никоги благодари, защо—то нико—га неможе намѣсти веществени—тъ средства сосѣдно просто дѣло на воля—та си, защо—то неможе да стане Богъ. Но тъя желанія никога ненаситени показватъ му величина—та: защо неразумѣва че само Богъ е доволенъ да ги наасити, и че въ тоя животъ не ся намира благодареніе!

До сега говорихъ само за телеграфи съ окружности, за онъ кой—то носи депеша—та чрезъ показване—то на различни букви. Разумѣваме че веднажъ като научихме движеніе—то за отивање и връщаніе прѣтъ—тъ, лесно е да измѣниме какъ—то искаме прашаніе—то на депеши—тъ.

Употребляватъ телеграфи съ окружно—
стї (кадрани) въ Франція за железни—тъ путьща; въ
други мѣста го употребляватъ за сички—тъ други
нужди. Француско—то правителство е прѣло телег—
рафъ—тъ съ знакове, или сосѣдни дѣла игли, защо—то
прави, на окружности—тъ, чрезъ дѣла игли не—
зависими една отъ друга, кои—то ся движатъ на
два—та края на една прѣчка неподвижена и гори—